

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА**

Навчально-науковий Інститут мистецтв

Кафедра музичної україністики та народно-інструментального мистецтва

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

КУРСОВА РОБОТА З ІСТОРІЇ, ТЕОРІЇ ТА МЕТОДИКИ ВИКОНАВСТВА

Рівень вищої освіти – перший (бакалаврський)

Освітня програма – інструментально-виконавське мистецтво

Спеціальність – 025 Музичне мистецтво

Галузь знань – 02 Культура і мистецтво

Затверджено на засіданні кафедри
Протокол № 8 від 16 січня 2024 р.

м. Івано-Франківськ – 2024 р.

1. Загальна інформація

Назва дисципліни	Курсова робота з історії, теорії та методики виконавства
Викладач (і)	доц. Князєв В. Ф.
Контактний телефон викладача	050 9804342
E-mail викладача	vlad.kniazev@pnu.edu.ua
Формат дисципліни	Очний/заочний
Обсяг дисципліни	3 кредити ЄКТС, 90 год.
Посилання на сайт дистанційного Навчання	–
Консультації	Відповідно до індивідуального графіку контролю самостійної роботи студента, а також в режимі он-лайн консультацій через електронну пошту викладача

2. Анотація до навчальної дисципліни

Предметом навчальної дисципліни є курсова робота – відносно самостійне наукове дослідження, яке готується з метою публічного захисту. Основним завданням написання є продемонструвати рівень своєї кваліфікації, навчитись самостійно здійснювати науковий пошук, а також вирішувати конкретні наукові завдання.

Така робота наукового змісту повинна бути позначена внутрішньою єдністю та відображати хід та результати опрацювання обраної проблематики. Вибір теми, етапи підготовки, пошук бібліографічних джерел, вивчення їх та добір фактичного матеріалу, методика написання, правила оформлення мають багато спільних рис із дипломною роботою студента.

Науковий рівень курсової роботи повинен відповідати академічному рівню та навчальній програмі з предмета. Виходячи з того, що курсова робота – це фактично лише перший крок студента до науково-дослідницької та науково-педагогічної діяльності, курсова робота не може розглядатись як наукове дослідження високого рівня, оскільки вона є просто свідченням про наявність у студента певних знань, умінь і навичок. Таким чином виконання зазначеної роботи повинне не стільки вирішувати наукові проблеми, завдання, скільки засвідчити, що її автор здатний належним чином вести науковий пошук, розпізнавати професійні проблеми, знати загальні методи їх вирішення.

У роботі необхідно стисло, логічно й аргументовано викладати зміст і результати дослідження, уникати загальних слів, бездоказових тверджень, тавтології.

При виборі теми дослідження слід брати до уваги загальний рівень підготовки студента у даній сфері, його власні наукові ідеї, уподобання, а також наявність наукового доробку в дослідженні обраної проблематики.

3. Мета та цілі навчальної дисципліни

Метою написання курсової роботи є формування вміння студента самостійно виконати навчально-наукове дослідження з методично-педагогічної проблематики на основі закріплення, систематизації та узагальнення науково-теоретичних знань і методологічних підходів у сфері історії, теорії та методики виконавства; здобуття відповідних вмінь та навичок у вирішенні конкретних практичних завдань у майбутній музично-виконавській та педагогічній діяльності.

Ціль навчальної дисципліни:

- оволодіння теоретичними основами виконавства на народних інструментах;
- формування здатності до самоорганізації наукового потенціалу студента;
- формування музично-виконавського і педагогічного професіоналізму через реалізацію науково-теоретичних знань з історії, теорії та методики гри на інструменті;
- формування здатності до практичного застосування методики та організаційних засад наукового дослідження;
- уміти здійснювати пошук, систематизацію, аналіз та узагальнення наукової інформації та практичних розробок у сфері історії, теорії та методики виконавства.

4. Програмні компетентності та результати навчання

Загальні компетентності (ЗК):

- ЗК 3. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- ЗК 4. Здатність до розв'язання проблем.
- ЗК 6. Здатність до міжособистісної взаємодії.
- ЗК 7. Здатність до критики та самокритики.
- ЗК 8. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- ЗК 10. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
- ЗК 12. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.
- ЗК 13. Здатність працювати самостійно, виявляти ініціативу та лідерські якості.
- ЗК 15. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).

Фахові компетентності спеціальності (ФК):

- ФК 4. Здатність усвідомлювати взаємозв'язки та взаємозалежності між теорією та практикою музичного мистецтва.
- ФК 5. Здатність використовувати знання про основні закономірності й сучасні досягнення у теорії, історії та методології музичного мистецтва.
- ФК 7. Здатність володіти науково-аналітичним апаратом та використовувати професійні знання у практичній діяльності.
- ФК 11. Здатність оперувати професійною термінологією.
- ФК 12. Здатність збирати, аналізувати, синтезувати художню інформацію та застосовувати її в процесі практичної діяльності.
- ФК 13. Здатність використовувати широкий спектр міждисциплінарних зв'язків.
- ФК 17. Здатність застосовувати традиційні і альтернативні інноваційні технології виконавської та педагогічної діяльності.
- ФК 18. Здатність свідомо поєднувати інновації з усталеними вітчизняними та світовими традиціями у виконавстві, музикознавстві та музичній педагогіці.

Програмні результати навчання (ПРН):

- ПРН 3. Демонструвати різні методики удосконалення виконавської діяльності.
- ПРН 6. Демонструвати спроможність до самостійного дослідження наукової проблеми в галузі музичного мистецтва та написання роботи відповідно до вимог, готовність дискутувати і аргументувати власну позицію.
- ПРН 7. Володіти методами опрацювання музикознавчої літератури, узагальнення та аналізу музичного матеріалу, принципами формування наукової теми та розуміння подальших перспектив розвитку даної проблематики в різних дослідницьких жанрах.
- ПРН 8. Демонструвати володіння музично-аналітичними навичками в процесі створення виконавських, музикознавчих та педагогічних інтерпретацій.
- ПРН 13. Вміти здійснювати педагогічну діяльність.
- ПРН 14. Демонструвати аргументовані знання з особливостей музичних стилів різних епох.
- ПРН 17. Використовувати на професійному рівні методи та прийоми викладання гри на інструменті.

5. Організація навчання

Обсяг навчальної дисципліни	
Вид заняття	Загальна кількість годин
лекції	–
семінарські заняття / практичні / лабораторні	–
самостійна робота	90

Ознаки навчальної дисципліни			
Семестр	Спеціальність	Курс (рік навчання)	Нормативний / вибірковий
V	025 «Музичне мистецтво»	3	нормативний

Тематика навчальної дисципліни			
Тема	кількість год.		
	лекції	заняття	сам. роб
Тема 1. Вибір та затвердження теми дослідження. Складання індивідуального плану роботи.			5
Тема 2. Пошук наукової літератури за темою. Формулювання орієнтовних назв розділів та підрозділів. Формування структури, визначення назв розділів та підрозділів курсової роботи.			10
Тема 3. Опрацювання літератури за темою курсової роботи			20
Тема 4. Написання практичної частини курсової роботи.			40
Тема 5. Формулювання висновків та інтерпретація одержаних результатів.			3
Тема 6. Редагування тексту, технічне оформлення та подання роботи науковому керівникові. Доопрацювання тексту з урахуванням зауважень керівника			5
Тема 7. Подання остаточного варіанта курсової роботи на кафедрі. Допуск до захисту курсової роботи			2
Тема 8. Підготовка до захисту курсової роботи			4
Тема 9. Захист курсової роботи			2

6. Система оцінювання навчальної дисципліни

<p>Загальна система оцінювання навчальної дисципліни</p>	<p>Результати захисту курсових робіт оцінюються за 100-бальною шкалою і переводяться у національну шкалу та шкалу ЄКТС відповідно до Положення про організацію освітнього процесу та розробку основних документів з організації освітнього процесу в ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника».</p> <p>Студент виконує роботу відповідно до календарного плану та подає на кафедру з допуском наукового керівника до захисту на засіданні екзаменаційної комісії.</p> <p>Оцінювання роботи науковим керівником здійснюється за визначеними критеріями у межах 50% від загальної оцінки:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Якість виконання теоретичної частини курсової роботи: повнота літературного огляду, наявність авторського аналізу літературних джерел, грамотність цитування – 20 2. Правильність представлення емпіричних результатів та якість їхньої інтерпретації – 20 3. Оформлення роботи – 10 <p>Загалом – 50 балів.</p> <p>Решту – до 50 балів – студент отримує за захист роботи перед екзаменаційною комісією за такими критеріями:</p> <table border="1" data-bbox="531 927 1337 1541"> <thead> <tr> <th><i>Критерії оцінювання</i></th> <th><i>Максимальна кількість балів</i></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1. Виступ студента на публічному захисті курсової роботи: рівень опанування темою, уміння стисло і логічно викласти матеріал, уміння інтерпретувати й аналізувати отримані дані, формулювати аргументовані висновки.</td> <td>15 балів</td> </tr> <tr> <td>2. Відповіді на запитання, володіння науковою термінологією, готовність дискутувати і аргументувати власну позицію</td> <td>20 балів</td> </tr> <tr> <td>3. Якість оформлення роботи та ілюстративного матеріалу до захисту</td> <td>10 балів</td> </tr> <tr> <td>4. Ступінь самостійності автора в розробці проблеми</td> <td>5 балів</td> </tr> <tr> <td>Загалом</td> <td>50 балів</td> </tr> </tbody> </table> <p>Загальна оцінка, яка максимально становить 100 балів, виводиться на основі суми балів, отриманих за всі критерії.</p>	<i>Критерії оцінювання</i>	<i>Максимальна кількість балів</i>	1. Виступ студента на публічному захисті курсової роботи: рівень опанування темою, уміння стисло і логічно викласти матеріал, уміння інтерпретувати й аналізувати отримані дані, формулювати аргументовані висновки.	15 балів	2. Відповіді на запитання, володіння науковою термінологією, готовність дискутувати і аргументувати власну позицію	20 балів	3. Якість оформлення роботи та ілюстративного матеріалу до захисту	10 балів	4. Ступінь самостійності автора в розробці проблеми	5 балів	Загалом	50 балів
<i>Критерії оцінювання</i>	<i>Максимальна кількість балів</i>												
1. Виступ студента на публічному захисті курсової роботи: рівень опанування темою, уміння стисло і логічно викласти матеріал, уміння інтерпретувати й аналізувати отримані дані, формулювати аргументовані висновки.	15 балів												
2. Відповіді на запитання, володіння науковою термінологією, готовність дискутувати і аргументувати власну позицію	20 балів												
3. Якість оформлення роботи та ілюстративного матеріалу до захисту	10 балів												
4. Ступінь самостійності автора в розробці проблеми	5 балів												
Загалом	50 балів												
<p>Вимоги до письмових робіт</p>	<p>Структурно курсова робота повинна складатися з наступних основних елементів:</p> <p>зміст, вступ, розділи основної частини, висновки, бібліографія, додатки (за потреби).</p> <p>У курсовій роботі план може мати динамічний, рухомий характер. Він не повинен сповільнювати розвиток ідей і задумів студента при збереженні основного наукового напрямку роботи. Зміст подається на початку роботи, він містить найменування та номери початкових сторінок усіх розділів, підрозділів та пунктів, якщо вони мають заголовок. Зокрема, вступу, додатків, списку літератури, тощо.</p> <p>Список літератури і додатки в обсяг роботи не враховуються. Роздруковується матеріал на одній стороні стандартного аркуша з</p>												

	<p>дотриманням таких розмірів полів: верхнього і нижнього – по 20 мм, лівого – 25 мм, правого – 15 мм. Інтервал між рядками 1,5, кегль – 14, шрифт – Times New Roman. Сторінки нумерують у верхньому правому куті аркуша. Титульний аркуш залічують до загальної нумерації сторінок (цифра 1 не ставиться, цифра 2 проставляється на сторінці зі змістом). Загальний обсяг дослідження повинен складати від 20 до 30 сторінок машинописного тексту. Шрифт – Times New Roman, розмір шрифта 14 пунктів, відстань між рядками 1,5 інтервали.</p> <p>Розділи і підрозділи повинні мати порядкові номери, позначені арабськими цифрами. Складові курсової роботи «ЗМІСТ», «ВСТУП», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ» не нумерують</p> <p>У вступі розкривається сутність наукової проблеми, її значення, підстави та вихідні дані для розробки теми.</p> <p>Основна частина складається із розділів, підрозділів, пунктів та підпунктів.</p> <p>Кожен розділ починається з нової сторінки. Основному тексту кожного з них може передувати передмова. Зміст розділів основної частини повинен відповідати темі та повністю її розкривати. Виклад матеріалу підпорядковують меті дослідження, одній провідній ідеї, чітко визначеній автором. Основна частина містить як правило, 2-3 розділи і декілька підрозділів з тих питань, які вирішує дослідник.</p> <p>Висновки – положення, що виносяться автором для захисту. Вони повинні мати форму синтезу накопиченої в основній частині наукової інформації (тобто послідовний), логічний, чіткий виклад головних отриманих результатів та їх співвідношення з загальною метою, конкретними завданнями. Висновки містять узагальнену підсумкову оцінку здійсненої роботи. Саме в них необхідно наголосити на тому, що мету дослідження досягнуто.</p> <p>При написанні дослідження дослідник повинен обов'язково посилатися на авторів і джерела з яких запозичив матеріали або окремі результати.</p> <p>Список використаних джерел слід розмішувати одним із таких способів: у порядку посилань у тексті (найбільш зручний для користування і рекомендований при написанні), в алфавітному порядку прізвищ авторів або заголовків.</p> <p>Посилання в тексті оформляються згідно з нумерацією списку використаних літературних джерел, напр. [10, с. 35], де перший знак – порядковий номер за списком, а другий – номер цитованої сторінки. Список використаних джерел подається наскрізною нумерацією в алфавітному порядку авторів, оформлений із дотриманням стандартів згідно ДСТУ 2015.</p> <p>В разі необхідності до додатків слід включати допоміжних матеріал необхідний для повноти сприйняття роботи, допоміжні ілюстрації, нотні приклади, схеми, таблиці, фотографії тощо.</p>
Семінарські заняття	
Умови допуску до підсумкового контролю	Відповідність матеріалів курсової роботи встановленим критеріям і вимогам до її структури, змісту та оформленню; відсутність у тексті роботи академічного плагіату, фабрикації та фальсифікації отриманих даних; подання курсової роботи науковому керівникові для перевірки в установлений термін.
Підсумковий контроль	Захист

7. Політика навчальної дисципліни

Орієнтація завдань курсу на формування умінь самоорганізації творчого потенціалу студентів визначає педагогічно керовану стратегію освоєння ними конкретного алгоритму самостійної роботи в процесі індивідуальної науково-дослідної діяльності. Принципи плюралізму та стимулювання наукової ініціативи студентів регламентуються чіткими вимогами дотримання принципів академічної доброчесності, порушення якої не толеруються.

Академічна доброчесність:

Політику, стандарти та процедури дотримання академічної доброчесності визначено в таких документах ЗВО: Положенні про запобігання академічному плагіату (нова редакція) у Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника <http://surl.li/dzugk> метою якого є запобігання та виявлення плагіату в наукових, навчально- і науково-методичних роботах науковопедагогічних працівників, здобувачів всіх освітніх ступенів (ОС) та форм навчання; розвитку навичок коректної роботи із джерелами інформації та впровадження практики належного цитування; дотримання вимог наукової етики та поваги до інтелектуальних надбань; активізації самостійності й індивідуальності при створенні авторського твору і відповідальності за порушення загальноприйнятих правил цитування Положенні про Комісію з питань етики та академічної доброчесності (нова редакція) <http://surl.li/dhrfg> в якому зазначаються права та обов'язки комісії, вимоги до її складу та порядок роботи; Кодекси честі Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (нова редакція) <http://surl.li/dhres>, в якому принцип академічної доброчесності сформульовано як один із основних принципів поведінки члена університетської громади та введені у дію Наказом ректора № 529 від 27.09.2022 р. «Про внесення змін і доповнень до діючих положень університету»

Наказом ректора № 530 від 27.09.2022 р. «Про введення в дію нової редакції Кодексу честі Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника» Ставлення студентів до політики стандартів і процедури дотримання академічної доброчесності формується впродовж усього періоду проведення курсового дослідження, а також у процесі самоаналізу та самооцінки, які здійснюються в письмовій формі під час захисту курсових робіт та подаються екзаменаційній комісії після обговорення нею його результатів. Відкритий порівняльний аналіз самооцінок студентів та суми балів, виставлених екзаменаторами, демонструє ступінь об'єктивності та неупередженості комісії в оцінці знань студентів та результатів публічного захисту ними курсової роботи.

Усі форми навчальної співпраці визначаються основними правами та обов'язками студента і наукового керівника при написанні та захисті курсової роботи, що регулюються вимогами Положення про запобігання академічному плагіату та іншим порушенням академічної доброчесності у навчальній та науково-дослідній роботі студентів ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» та Кодексу честі ПНУ.

Неформальна освіта: Неформальна освіта регулюються Положенням про визнання результатів навчання, здобутих шляхом неформальної освіти в Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника (Редакція 3) (введено в дію наказом ректора № 672 від 24.11.2022 р.) <https://nmv.pnu.edu.ua/wpcontent/uploads/sites/118/2022/11/neformalna-osvita.pdf>

8. Рекомендована література

1. Баран Т. Коментарі. Цимбаліст Тарас Баран. Львів: Кобзар, 2001. С. 74-92.
2. Баран Т. Світ цимбалів. Львів: Світ, 1999. 88 с.
3. Баран Т. Цимбали та музичний професіоналізм. Підручник. Львів: Афіша, 2008. 224 с.
4. Білоус В. Психологічні аспекти формування виконавської художньої майстерності. Київ. : ДАКККіМ, 2009. 150 с.
5. Брояко Н. Теоретичні аспекти виконавської техніки бандуриста. Івано-Франківськ : Обласна друкарня, 1997. 150 с.

6. Ваврик О. Кобзарські школи в Україні. Тернопіль : Збруч, 2006. 223 с.
7. Гулянич Ю. Коментар. Богдан Котюк. Two «Domeniko-sonate in D & in C» for 2 cimbalom. Львів: Афіша, 2007. С. 16-41.
8. Давидов М. А. Ритмодинаміка виконавського інтонування на баяні (акордеоні). Музичне виконавство. Науковий вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського. К. : 2004. Вип. 40. С. 9–17.
9. Давидов М. А. Теоретичні основи формування виконавської майстерності баяніста. Навчальний посібник для вищ. муз. навч. закладів. К.: Муз. Україна, 1997. 240 с.
10. Давидов М. Історія виконавства на народних інструментах (Українська академічна школа). К.; НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2005. 419 с.
11. Дмитрук І. І. Бандурні переклади в контексті академічного виконавства. Академічне народно-інструментальне мистецтво та вокальні школи Львівщини: Збірник матеріалів науково-практичної конференції. Дрогобич: Коло, 2005. С. 73–78.
12. Дутчак В. Аранжування для бандури. Навчально-методичний посібник для студентів. Івано-Франківськ, 2001. 90 с.
13. Дутчак В. Бандурне мистецтво діаспори. Проблеми виконавства. Мистецтвознавчі записки. К., 2004. Вип. 5. С. 22–29.
14. Дутчак В. Бандурне мистецтво українського зарубіжжя як національно-культурний феномен ХХ – початку ХХІ століть. Вісник Львівського університету. Серія мист–во. Вип. 16. Ч. 2. С. 34–47.
15. Дутчак В. Г. Бандурне мистецтво українського зарубіжжя : монографія. Івано-Франківськ : Фоліант, 2013. 488 с.
16. Єргієв І. Артистичний універсум музиканта-інструменталіста кінця ХХ – початку ХХІ століття: дис. ... доктора мистецтвознавства : спец. 17.00.03 – Музичне мистецтво / Єргієв Іван Дмитрович. К., 2016. 454 с. Режим доступу до джерела: <http://knmau.com.ua/wp-content/uploads/2016/08/20160913-dysertatsiya-yerhiev.pdf>
17. Князєв В. Ф. Сценічне хвилювання у концертній діяльності виконавця. Вісник Прикарпатського університету. Мистецтвознавство. Івано-Франківськ: Плай. 2001. Вип. III. С. 41-49.
18. Князєв В. Ф. Теоретичні основи виконавської підготовки баяніста- акордеоніста. Навчально-методичний посібник. Івано-Франківськ: Місто НВ, 2010. 211 с.
19. Князєв В. Ф. Відображення художньо-виконавських та педагогічних поглядів В. Безфамільнова у його науково-методичних працях. Актуальні проблеми народно-інструментального виконавства в Україні: історія і сучасність : Збірник наукових праць Рівненського державного гуманітарного ун-ту. Рівне, 2017. С. 47–56.
20. Князєв В. Ф. Твори малої форми у баянному доробку Ф. Анжеліса (аспекти виконавської інтерпретації). Актуальні проблеми народно-інструментального виконавства в Україні: історія і сучасність : Збірник наукових праць Рівненського державного гуманітарного ун-ту. Рівне, 2019. С. 142–150.
21. Мокрогуз І. Аплікатура бандуриста ХХ ст., як основа формування виконавської техніки. Тези регіональної науково-практичної конференції. Івано-Франківськ, 2007. С. 57–59.
22. Мокрогуз І. Аплікатурні принципи Львівської бандурної школи (на матеріалі творчості Оксани Герасименко). Вісник Прикарпатського університету. Івано-Франківськ : ВДВ ЦІТ, 2008. В. XII–XIII. С. 250–253.
23. Черноіваненко А. Д. Фактура у визначенні речовності в баянному мистецтві композиторської і виконавської творчості. *Музичне виконавство*. Кн. 6. Науковий вісник Національної музичної академії ім. П. Чайковського. Вип. 14. К.: 2000. С. 199-207.

РЕКОМЕНДОВАНА ТЕМАТИКА КУРСОВИХ РОБІТ З ІСТОРІЇ, ТЕОРІЇ ТА МЕТОДИКИ ВИКОНАВСТВА.

1. Українські народні інструменти, їх види та класифікація.
2. Теоретичні основи перекладення інструментальних творів для баяна.
3. Виникнення та поширення основних видів гармонік.
4. Поширення гармоніки на Україні та започаткування вищої професійної освіти.
5. Педагогічні засади фундатора української баянної школи – М.Геліса.
6. Методика роботи (баяніста, акордеоніста, гітариста, бандуриста, цимбаліста) над музичним твором.
7. Робота над технічним розвитком музиканта-виконавця.
8. Музична пам'ять у діяльності виконавця-інструменталіста.
9. Проблема сценічного хвилювання у діяльності музиканта-виконавця.
10. Гітара в історії розвитку музичної культури.
11. Розвиток гітари та її роль у загальносвітовому музичному мистецтві.
12. Становлення та розвиток шкіл гри на бандурі в Україні.
13. Принципи застосування п'ятипальцевої аплікатури на баяні.
14. Методика роботи (баяніста, акордеоніста, гітариста, бандуриста, цимбаліста) над поліфонією.
15. Творчість сучасних українських композиторів для (бандури, баяна, акордеона, цимбал, гітари).
16. Перекладення музичної класики у репертуарі баяністів (акордеоністів, гітаристів, бандуристів).
17. Виконавське мистецтво провідних українських баяністів.
18. Київська баянна школа (педагогіка та виконавство).
19. Розвиток кобзарського мистецтва в Україні (XVIII -XIX ст.);
20. Становлення професійного виконавства на гітарі в Україні;
21. Львівська академічна школа народно-інструментального мистецтва;
22. Конкурси та фестивалі, як провідний засіб розвитку виконавства на народних інструментах;
23. Розвиток акордеонно-баянного мистецтва в Україні та за кордоном;
24. Академізація виконавства на народних інструментах;
25. Особливості виконавського стилю цимбалістів: національні традиції та світовий мистецький досвід;
26. Мистецтво бандуристів зарубіжжя;
27. Формування ансамблевого виконавства на народних інструментах;
28. Київська академічна школа народно-інструментального виконавства;
29. Гітара: історія та розвиток;

30. Історія виникнення цимбалів строю «Шунди»;
31. Кобза як попередниця бандури;
32. Харківська академічна школа народно-інструментального мистецтва;
33. Музичні інструменти та їх значення в культурному розвитку України;
34. Особливості розвитку народних інструментів у другій половині ХХ ст.;
35. Сопілка як один з найдавніших інструментів України;
36. Українські традиційні хордофони;
37. Гуцульські традиційні аерофони;
38. Становлення одеської академічної школи народно-інструментального мистецтва.

Викладач

доц. Князєв В. Ф.